

Intensiteit, precisie en overgave in *It's going to get worse and worse and worse, my friend* van Lisbeth Gruwez

Door: Jessie van den Heuvel

In een grijze pantalon, een witte blouse, zwarte lakschoentjes en met haar haren strak naar achteren staat Lisbeth Gruwez op het podium. Op een speech van de Amerikaans epredikant Jimmy Swaggart blaast ze met haar dans het publiek omver. Woorden worden bewegingen en bewegingen worden woorden in *It's going to get worse and worse and worse, my friend* van Gruwez en componist Maarten van Cauwenberghe.

It's going to get worse and worse and worse, my friend is een choreografie gebaseerd op grote sprekers, predikanten en dictators. Het stuk bestaat uit drie verschillende fases van extatisch spreken: logisch, emotioneel en overtuigend. Een speech van Jimmy Swaggart ligt aan de basis van dit stuk. Het zijn niet de woorden uit de speech die betekenis hebben voor de dans, maar vooral de manier waarop Swaggart spreekt en het publiek probeert te overtuigen.

Van kalmte tot een geweldsexplosie

Gruwez staat doodstil op het podium, waarna ze langzaam sierlijke en strakke armbewegingen maakt. De muziek bestaat uit duizenden woorden door elkaar, waardoor je alleen nog maar een ruis hoort. Om de muziek melodie te geven is er een piano toegevoegd. In alle rust en kalmte laat ze het publiek mee kijken naar haar bewegingen. Stukjes van woorden klinken nu door de speakers totdat deze na verloop van tijd ook echte woorden worden. De melodie en de dans krijgen veel meer vorm en de bewegingen worden krachtiger. De blik van Gruwez is prachtig geconcentreerd en vol emotie.

Bij elke beweging hoort een bepaald woord, maar beiden bestaan afzonderlijk van elkaar. Het is fascinerend om te zien hoe de beeldende bewegingen en geluiden precies op elkaar zijn afgestemd. Door veel herhaling en woordspelingen wordt onder andere de zin "We have not made any advancement at all" gemaakt. Naar het einde toe hoor je de stem van Swaggart steeds agressiever worden. Het zijn niet meer de woorden die er toe doen, maar de manier van spreken die dans uitdrukt en andersom. Gruwez danst hier heel intens. Haar bewegingen zijn wild en strak, als een explosie van geweld en emotie.

You have to do this performance as if it is your last one

Met precisie en vol overgave gaat Gruwez alle drie de fases langs. Als toeschouwer zijn je ogen strak op haar gericht en volg je nauwkeurig elke beweging die ze maakt. Van het begin tot het einde wordt je overrompeld door de kwetsbaarheid van een vrouw die tegen de manier van spreken door mannelijke predikanten opbokst. De kracht waaruit de bewegingen voortkomen is fenomenaal om te zien.

It's going to get worse and worse and worse, my friend is een hele sterke performance die het publiek raakt en fascineert. De muziek zit structureel prachtig in elkaar en elke beweging komt precies met elk geluid tot stand. Gruwez werd bekend als danseres bij Jan Fabre, die altijd zei dat je bij een voorstelling moet dansen alsof het je laatste keer is. Dit heeft Gruwez ook zeker gedaan. Ze begon haar choreografie in kalmte en eindigde in een vuurzee van

beweging.